

Náš důležitý tělesný štít

Štítná žláza je jednou z největších žláz s vnitřní sekrecí v organismu, kde má nezastupitelnou funkci. Je to žláza párová; její laloky leží na boku chrupavky hrtanu pod útvarem na přední straně štítné chrupavky známé také pod názvem Adamovo jablko.

Prostřednictvím hormonů štítné žlázy se v těle řídí rychlost, s jakou bude tělo využívat energii, tvorba proteinů (také růst a silení) a také to, jak bude organismus citlivý na jiné hormony. Štítná žláza je tedy jakýmsi „zesilovačem“; již malé rozkolísání hladiny hormonů štítné žlázy může vést k dalekosáhlým změnám v organismu.

Dva zásadní hormony

Dva nejdůležitější hormony produkované štítnou žlázou jsou hormony **trijodthyronin (T3)** a **tetraiodthyronin** neboli **tyroxin (T4)**. Název napovídá, že hotový hormon ve svém „těle“ spoutal tři, respektive čtyři atomy jódu. Je to také jediný důvod, proč náš organismus pro svou normální činnost jód potřebuje. Přitom je velmi zajímavé, že syntetické hormony, které se podávají po odstranění štítné žlázy, ve svých sloučeninách žádný jód neobsahují. Přesto velmi dobře fungují – důležitá je totiž jejich povrchová struktura, která je podobná T3 a T4. Proč je tedy právě jód nutný pro přirozenou syntézu hormonů štítné žlázy? Má se za to, že je to kvůli tomu, že původní život na Zemi vznikl v mořích, kde je ho dostatek. Štítná žláza a její hormony nám tedy přinejmenším připomínají náš archetypální vývojový stupeň mořských tvorů. Dostatek jódu je tedy zcela nezbytný pro optimální syntézu hormonů T3 a T4. Ve vnitrozemských státech je této látky obecně méně než v zemích přímořských, proto je přidávána do určitých potravin, například do soli, někde i do jedlých olejů. Podíl jódu v potravě zvyšuje například konzumace ryb. Jeho nedostatek vede ke zvětšo-

vání štítné žlázy, což je přirozená reakce s cílem zajistit stále množství hormonů pro organismus tím, že se zvětší prostor, na kterém se tato látka „vychytává“.

Kde číhá nebezpečí

Veliké nebezpečí pro štítnou žlázu představují jaderné výbuchy a havárie, jako byla například ta v Černobylu v roce 1986. Spolu s jinými radioaktivními látkami uniká při takovém výbuchu do ovzduší také plynný radioaktivní jód 131, který je vstřebáván a ukládán právě v prostoru štítné žlázy k použití při syntéze hormonů. Zároveň ale působí radioaktivně; to znamená, že svou radiační aktivitou poškozují okolní tkáň. Může to vést mimo jiné k poničení genetické informace takovým způsobem, že nastane například rakovinové bujení okolních buněk. Právě k tomu došlo po zmíněném výbuchu černo-bylského reaktoru. Zejména na Ukrajině se v následujícím desetiletí rapidně zvýšil počet onemocnění štítné žlázy včetně rakoviny, a to hlavně u dětí. K nárůstu podobných onemocnění došlo i v okolních státech, počítaje v to i naše území.

Radioaktivní jód 131 pocházející z černo-bylského reaktoru dnes už našťástí aktivní

není. V době po výbuchu byla jediným a vcelku logickým východiskem pro snížení rizika kontaminace radioaktivním jódem konzumace jódových tablet. Organismus měl totiž „na výběr“: mohl volit mezi větším množstvím stabilního jódu z tabletky nebo jódem radioaktivním. Při užívání jódových tablet se radioaktivní látka ve štítné žláze značně zředí.

A jaké jsou účinky **hormonů T3 a T4**? Jsou si velmi podobné, s jediným rozdílem: účinek T3 je mnohonásobně silnější než u T4 – uvádí se až desetkrát. Štítná žláza produkuje asi 80 až 90 procent hormonu T4 a pouze 10 až 20 procent hormonu T3. Téměř 80 procent T4 se následně přeměňuje v játrech, ve slezině a v ledvinách na mnohem účinnější T3. T4 má proto vlastnosti prohormonu, ze kterého teprve další úpravou v organismu vzniká hormon účinný. Metabolickou aktivitou výše uvedených orgánů dochází také k regulaci účinků hormonů produkovaných štítnou žlázou.

Oba hormony ve štítné žláze vznikají z proteinu tyreoglobulinu, který je zde jednak tělem vyráběn, jednak po určitou dobu skladován do zásoby. Konečné zachycení jódu do hormonálního jádra T3 a T4 je zajištěno enzymem, který se nazývá tyroidální peroxidáza.

Řízení jde odshora

Činnost štítné žlázy je řízena z **hypofýzy**, a to pomocí tyreotropního hormonu (TSH) a stimulujícího hormonu (TRH). V detoxikačních terapiích je tedy třeba zaměřit se zejména na detoxikaci hypofýzy a hypofýze nadřazeného **hypotalamu**. Na druhé straně: hlavním cílem hormonů T3 a T4 jsou buňky nervového systému, které hrají klíčovou roli zejména při vývoji a dozrávání mozku v prenatálním období člověka. Štítná žláza se u plodu v těle matky objevuje již mezi třetím a čtvrtým týdnem těhotenství. Mezi osmnáctým a dvacátým týdnem začínají hypofýza a hypotalamus plodu produkovat hormon stimující štítnou žlázu (TRH) a ta už v tomto období začíná produkovat hormony T3 a T4. Jejich tvorba ale zůstává u plodu zhruba do třicátého týdne těhotenství vcelku nízká. V okamžiku, kdy je plod v tvorbě těchto hormonů soběstačný, může dokonce eliminovat nerovnováhu hormonů matky (která může trpět např. sníženou činností štítné žlázy). Do té doby je však vývoj nervového systému plodu značně závislý na produkci štítné žlázy matky.

Třetí hormon produkovaný štítnou žlázou se jmenuje **kalcitonin**. Jeho úkolem je jem-

ná regulace hladiny vápníku v krvi. Existuje mnoho názorů na důležitost tohoto hormonu v organismu. Je to proto, že například po odebrání štítné žlázy, a tedy zastavení produkce kalcitoninu, nejsou zaznamenány žádné zásadní potíže spojené s metabolismem vápníku. Hlavním hormonem pro regulaci hladiny vápníku v krvi je přitom **parathor-**

zený, tedy **hypofýzu**, nebo ještě i orgán jí nadřazený – **hypotalamus**. K tomuto účelu máme k dispozici hned několik preparátů: **Joalis MiHerb, Joalis MindDren, Joalis EmoDren, Joalis Hypotal, Joalis Cranium** a **Joalis NeuroDren**. Pomocí přístroje Salvia terapeut zvolí ten nejvhodnější. Nic ale nepokazíme, když výše uvedené preparáty vy-

Nedostatek jódu vede ke zvětšování štítné žlázy – je to přirozená reakce s cílem zajistit stále množství hormonů pro organismus tím, že se zvětší prostor, na kterém se tato látka „vychytává“.

mon (PTH), produkovaný **příštítnými tělísky** (*glandulae parathyreoideae* – čtyři malé, čokovité útvary uložené v zadním laloku štítné žlázy). Důležitou roli hormonu PTH lze stručně shrnout takto:

- uvolňuje vápník z kostí,
- reguluje vylučování / zpětné vstřebávání vápníku a fosfátů ledvinami,
- stimuluje absorpci vápníku v tenkém střevě.

Již zmíněný hormon kalcitonin je jemným antagonistou parathormonu (PTH), a tedy snižuje hladinu vápníku v krvi. Pomocí detoxikačních terapií se činnost štítné žlázy velmi dobře optimalizuje, takže klient/pacient může během několika měsíců až jednoho roku přestat užívat syntetické preparáty na štítnou žlázu – samozřejmě ve spolupráci s ošetřujícím lékařem a po dohodě s ním.

Jak detoxikovat štítnou žlázu?

Jak už jsme si řekli, pro harmonizaci a optimalizaci činnosti štítné žlázy je většinou třeba detoxikovat orgán hormonálně nadřa-

zujeme jeden po druhém; naopak, detoxikace nervových tkání nadřazených štítné žláze bude komplexní. Dále je třeba věnovat se vyloučení toxických kovů a radioaktivních látek. Toxické kovy vedou zvláště v nervovém systému k poruchám „předávání informací“ mezi jednotlivými tkáněmi. Jejich odstraněním přispějeme ke znovunastartování neuro-hormonálního informačního systému člověka. Použijeme přípravky **Joalis Antimetal** nebo speciálku **Joalis Antimetal Hg**. Na odstranění radioaktivních látek použijeme **Joalis Ionyx**.

Samotnou štítnou žlázu můžeme detoxikovat preparátem **Joalis ThyreoDren**. Celou detoxikaci bychom jím ale neměli začínat – za problémy samotné štítné žlázy stojí totiž většinou problémy spojené s nervovou a hormonální činností mozku. Proto **ThyreoDren** použijeme zejména na odstranění toxinů přímo přítomných ve štítné žláze, především infekčních ložisek. Ve spojení s preparátem **Joalis Optimon** jej můžeme efektivně použít na cysty nebo jiné patologické útvary ve štítné žláze, včetně nádorů zhoubných i nezhooubných. Při poslední ze jmenovaných

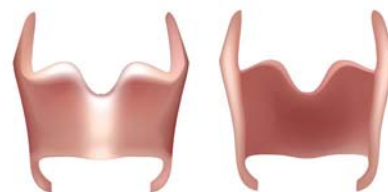
diagnóz je zcela nutná spolupráce s ošetřujícím lékařem. Nutno zopakovat, že dokud však neodstraníme toxiny z lymfatického systému a neuvolníme tak cestu toxinům ze štítné žlázy, nebude mít detoxikace ideální efekt. Ze štítné žlázy se toxiny odvádějí skrze hluboké laterální (boční) krční uzliny a uzliny uložené za a před tracheou (průdušnicí). K odvedení škodlivin z lymfatických uzlin si pozveme preparát **Joalis Lymfatex**.

Dále se budeme věnovat psychice, což je ostatně zlaté pravidlo u každé nemoci. Proto jenom poznamenejme, že hormonální systém patří do okruhu orgánů sleziny, který je spojen s emocí přílišné přemýšlivosti, starostlivosti, rozebírání situací, shánčlivosti, hromadění věcí apod.

Příklad z praxe

Každé onemocnění je jako šachová partie. Na začátku je problém klienta, preparáty si představme jako bílé hrací figurky. Jsou-li podány správně a ve vhodný okamžik, podporují vylučování nežádoucích látek – toxinů, které si představme jako černé figurky. A na konci celé partie je úspěch: černé figury jsou poraženy, odstraněny ze šachovnice, a černý král – příčina onemocnění – dostává šach mat...

Štítná žláza

Pro harmonizaci a optimalizaci činnosti štítné žlázy je většinou třeba detoxikovat orgány hormonálně nadřazené: **hypofýzu nebo hypotalamus.**

Další kúra:

- **Joalis InfoDren K I**
- **Joalis InfoDren K II** (dnes by bylo lepší použít **Lymfatex**, pozn. autora)
- **Joalis Optimon**

Hodnoty hormonů štítné žlázy se upravily, uzlík se vstřebal (nemusí to být pravidlem a přítomnost uzlíku není životu nebezpečná), žena po konzultaci s lékařem neuzívala syntetické hormony. Lékař ale operaci stále doporučoval, a to z důvodu domnělého zhoršení činnosti štítné žlázy v plánovaném těhotenství...

Mladá žena nicméně v průběhu dalšího roku podstoupila další čtyři detoxikační kúry, které byly již zaměřené na jiné orgány. Po dobrání těchto kúr bez problémů otěhotněla a po dobu těhotenství jsme žádné detoxikační kúry neaplikovali... Porodila zdravé dítě, aniž by musela podstoupit operaci na odebrání štítné žlázy. Do dnešního dne je pod lékařským dohledem a neuzívá žádné hormonální prostředky.

Mnoho štěstí s detoxikací štítné žlázy přeje
Vladimír Jelínek

Všichni, kdo s detoxikačními terapiemi pracujeme, víme, že neexistuje jediný optimální postup, kterým se partie vyhrává. Niže uvedená kazuistika je z let 2006–2007, kdy ještě neexistovala celá řada cílených preparátů, které má dnes Joalis k dispozici, a přesto se podařilo potíže štítné žlázy (a nejen ty) úspěšně vyřešit. Jednalo se o případ mladé ženy (27 let) po jednom dítěti. Po porodu prvního dítěte měla žlučnickovou koliku. Má trvale snížené hodnoty hormonů štítné žlázy, trpí tedy její hypofunkcí. Ošetřující lékař doporučuje odoperovat celou štítnou žlázu, protože žena zamýšlí znovu otěhotnět. Doporučil jsem klientce odložit plánované otěhotnění a s tím související operaci štítné žlázy o půl roku a počkat na nové lékařské vyšetření.

Jako první jsem nastavil kúru:

- **Joalis Antimetall**
- **Joalis Imun**
- **Joalis LiHerb**

Důvod: snížená imunita (častá nemocnost), žlučnicková kolika po porodu a detoxikace jater. Samotný preparát **Antimetall** má problémy spojené s činností štítné žlázy už na dosah. Po první kúře se zlepšila imunita, se štítnou žlázou samotnou ale nenastaly žádné zásadní změny.

Druhá kúra:

- **Joalis Ionyx**
- **Joalis MiHerb**
- **Joalis MenoHerb**

Důvod: detoxikace mozkových struktur, hypofýzy, hypotalamu a detoxikace od radioaktivních látek. Cílená kúra na neurohormonální orgány mozku nadřazené štítné žláze. Po druhé kúře žena kromě zlepšení činnosti štítné žlázy oznamuje zmírnění menstruačních potíží, o nichž při předchozích návštěvách nehovořila. Lékařským vyšetřením byl objeven uzlík ve štítné žláze.